

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

21. maj 2014

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU af 15. maj 2014 om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA 1

AFGØRELSE

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 534/2014/EU af 15. maj 2014 om makrofinansiel bistand til Den Tunesiske Republik 9

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ Rådets afgørelse 2014/293/FUSP af 15. april 2014 om undertegnelse og indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds deltagelse i Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) 16

Aftale mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds deltagelse i Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) 18

FORORDNINGER

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 535/2014 af 20. maj 2014 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	22
---	----

AFGØRELSE

★ Rådets afgørelse 2014/294/FUSP af 20. maj 2014 om ændring af afgørelse 2013/233/FUSP om Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya)	24
--	----

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/62/EU

af 15. maj 2014

om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Euroen er som fælles mønt for medlemsstaterne i euroområdet blevet en vigtig faktor i Unionens økonomi og unionsborgernes hverdag. Forfalskning af euroen har imidlertid siden dens indførelse i 2002 medført finansielle tab på mindst 500 mio. EUR, idet det er en valuta, som organiserede kriminelle grupper, der er aktive inden for falskmøntneri, konstant har som mål. Det er i hele Unionens interesse at bekæmpe og retsforfølge enhver aktivitet, der vil kunne skabe tvivl om eurosedlers og -mønters ægthed på grund af forfalskning.
- (2) Falskmøntneri har betydelige negative virkninger for samfundet. Det skader borgerne og virksomhederne, som ikke får refunderet falske penge, selv om de modtog dem i god tro. Det kan føre til bekymring hos forbrugerne om, hvorvidt beskyttelsen af kontante penge er tilstrækkelig, og frygt for at modtage falske sedler og mønter. Det er derfor af grundlæggende betydning at sikre, at borgerne, virksomhederne og de finansielle institutioner i alle medlemsstater såvel som i tredjelande har tillid til, at sedler og mønter er ægte.
- (3) Det er vigtigt ved hjælp af virksomme og effektive strafferetlige foranstaltninger at beskytte euroen og andre valutaer, der er i lovligt omløb, på hensigtsmæssig vis i alle medlemsstater.
- (4) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 ⁽⁴⁾ er de medlemsstater, der har euroen som valuta, forpligtede til at fastsætte passende sanktioner mod eftergørelse og forfalskning af eurosedler og -mønter.

⁽¹⁾ EUT C 179 af 25.6.2013, s. 9.

⁽²⁾ EUT C 271 af 19.9.2013, s. 42.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.5.2014.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen (EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1).

- (5) Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 ⁽¹⁾ og (EF) nr. 1339/2001 ⁽²⁾ fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, navnlig foranstaltninger med henblik på at tage falske eurosedler og -mønter ud af omløb.
- (6) Den internationale konvention til bekæmpelse af falskmøntneri, der blev undertegnet i Genève den 20. april 1929, og den dertil knyttede protokol (»Genèvekonventionen«) ⁽³⁾ fastsætter bestemmelser med henblik på effektivt at forebygge, retsforfølge og straffe falskmøntneri. Konventionen har særligt til formål at sikre, at der kan idømmes strenge strafferetlige sanktioner og andre sanktioner for falskmøntneri. Alle kontraherende parter til Genèvekonventionen skal efterkomme forbuddet mod forskelsbehandling i forhold til andre valutaer end deres nationale valuta.
- (7) Dette direktiv supplerer bestemmelserne i Genèvekonventionen og gør det lettere for medlemsstaterne at anvende konventionen. Med dette for øje er det vigtigt, at medlemsstaterne er parter i Genèvekonventionen.
- (8) Dette direktiv bygger videre på og ajourfører Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA ⁽⁴⁾. Det supplerer rammeafgørelsen med yderligere bestemmelser om sanktionernes niveau, om midler til efterforskning og om analyse, identifikation og opsporing af falske eurosedler og -mønter under retssager.
- (9) Dette direktiv bør beskytte alle sedler og mønter, der er i lovligt omløb, uanset om de er lavet af papir, metal eller et andet materiale.
- (10) For at beskytte euroen og andre valutaer bør der være en fælles afgrænsning af strafbare handlinger i forbindelse med falskmøntneri, samt fælles sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning, både for fysiske og juridiske personer. For at sikre overensstemmelse med Genèvekonventionen bør dette direktiv fastsætte, at de samme handlinger skal være strafbare som i Genèvekonventionen. Fremstilling og udbredelse af falske sedler og mønter bør derfor udgøre en strafbar handling. Vigtige forberedende handlinger i forbindelse med disse strafbare handlinger, f.eks. fremstilling af redskaber og komponenter til brug for forfalskning, bør straffes selvstændigt. Det fælles formål med disse afgrænsninger af de strafbare handlinger bør være at afskrække fra at håndtere falske sedler og mønter, redskaber og andre midler til brug for forfalskning.
- (11) Misbrug af autoriserede seddeltrykkeriers eller møntanstalters lovlige faciliteter eller materiale til fremstilling af uautoriserede sedler og mønter med henblik på bedragerisk brug bør også være en strafbar handling. Sådant misbrug dækker den situation, hvor en national centralbank eller en møntanstalt eller andre autoriserede virksomheder fremstiller sedler eller mønter, der overstiger den kvota, Den Europæiske Centralbank (ECB) har tilladt. Det dækker også den situation, hvor en arbejdstager i et autoriseret seddeltrykkeri eller en autoriseret møntanstalt misbruger faciliteterne til egne formål. Denne adfærd bør kunne straffes som en strafbar handling, selv om de tilladte mængder ikke er blevet overskredet, fordi de fremstillede sedler og mønter ikke vil kunne skelnes fra den autoriserede valuta, når de først er i omløb.
- (12) Sedler og mønter, som ECB eller de nationale centralbanker og møntanstalter formelt endnu ikke har udstedt, bør også omfattes af beskyttelsen i dette direktiv. Euromønter med nye nationale sider eller nye serier af eurosedler bør derfor beskyttes, inden de officielt sættes i omløb.
- (13) Anstiftelse af, medvirken og tilskyndelse til samt forsøg på at begå de væsentligste strafbare handlinger i forbindelse med forfalskning, herunder misbrug af lovlige faciliteter eller materialer og forfalskning af sedler og mønter, der endnu ikke er udstedt, men bestemt til at blive sat i omløb, bør også være strafbart. I henhold til dette direktiv kræves det ikke, at medlemsstaterne gør det strafbart at forsøge at begå en strafbar handling i forbindelse med et redskab eller en komponent til forfalskning.
- (14) Forsæt bør være en del af alle de elementer, der udgør de strafbare handlinger, der er fastlagt i dette direktiv.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1339/2001 af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 11).

⁽³⁾ Folkeforbundets traktatsamling nr. 2623 (1931), s. 372.

⁽⁴⁾ Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA af 29. maj 2000 om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen (EFT L 140 af 14.6.2000, s. 1).

- (15) Falskmøntneri er traditionelt en forbrydelse, der straffes hårdt i medlemsstaterne. Det skyldes forbrydelsens alvor og virkningerne heraf for borgerne og virksomhederne samt behovet for at bevare borgernes og virksomhedernes tillid til, at euroen og andre valutaer er ægte. Det gælder særligt for euroen, som er den fælles valuta for mere end 330 mio. borgere i euroområdet og den næstvigtigste internationale valuta.
- (16) Medlemsstaterne bør i deres nationale ret fastsætte strafferetlige sanktioner vedrørende EU-rettens bestemmelser om bekæmpelse af falskmøntneri. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til den strafbare handling, have afskrækkende virkning og omfatte frihedsstraf. Mindsteniveauet for den maksimale frihedsstraf, der er fastsat i dette direktiv for de heri omhandlede strafbare handlinger, bør finde anvendelse på i det mindste de groveste af disse strafbare handlinger.
- (17) Sanktionernes niveau bør være effektivt og virke afskrækkende, men bør ikke gå ud over, hvad der står i et rimeligt forhold til de strafbare handlinger. Selv om forsætlig videregivelse af falske penge, der er modtaget i god tro, vil kunne straffes med en anden type strafferetlige sanktioner, herunder bøder, i henhold til medlemsstaternes nationale ret, bør national ret omfatte frihedsstraf som maksimal sanktion. Frihedsstraf for fysiske personer vil virke stærkt afskrækkende over for potentielle lovovertrædere i hele Unionen.
- (18) Da dette direktiv fastsætter minimumsregler, kan medlemsstaterne selv indføre eller opretholde strengere regler for strafbare handlinger vedrørende falskmøntneri.
- (19) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes almindelige strafferetlige regler og principper om idømmelse og fuldbyrdelse af domme under hensyn til de konkrete omstændigheder i hver enkelt sag.
- (20) Da tilliden til, at sedler og mønter er ægte, også kan skades eller trues som følge af juridiske personers adfærd, bør juridiske personer kunne drages til ansvar for strafbare handlinger, der begås på deres vegne.
- (21) For at sikre en vellykket efterforskning og retsforfølgning af falskmøntneri bør de ansvarlige for efterforskningen og retsforfølgningen af disse strafbare handlinger have mulighed for at benytte effektive efterforskningsmidler såsom dem, der anvendes i forbindelse med bekæmpelse af organiseret kriminalitet og anden alvorlig kriminalitet. Sådanne midler vil, hvor det er relevant, kunne omfatte indgreb i meddelelshemmeligheden, skjult overvågning, herunder elektronisk overvågning, og overvågning af bankkonti samt anden finansiel efterforskning. Under hensyntagen til bl.a. proportionalitetsprincippet bør brugen af sådanne midler i henhold til national lovgivning stå i rimeligt forhold til de efterforskede strafbare handlingers karakter og grovhed. Retten til beskyttelse af personoplysninger bør respekteres.
- (22) Medlemsstaterne bør fastlægge deres straffemyndighed på en måde, som er forenelig med Genèvekonventionen og bestemmelserne om straffemyndighed i anden EU-ret på det strafferetlige område, dvs. så den omfatter strafbare handlinger, der begås på deres område, og strafbare handlinger, der begås af deres statsborgere, idet strafbare handlinger generelt bedst håndteres af strafferetssystemet i den stat, hvor de begås.
- (23) Af hensyn til euroens fremtrædende økonomiske og samfundsmæssige rolle i Unionen og den særlige trussel mod euroen som en valuta af betydning på verdensplan, som kommer til udtryk ved tilstedeværelsen af et betydeligt antal seddeltrykkerier i tredjelande, bør der træffes yderligere foranstaltninger for at beskytte den. Der bør derfor fastlægges straffemyndighed for strafbare handlinger vedrørende euroen, som begås uden for en given medlemsstats område, hvis enten lovovertræderen befinder sig på den pågældende medlemsstats område og ikke udleveres eller falske eurosedler eller -mønter, som vedrører den strafbare handling, opspores i den pågældende medlemsstat.

På grund af den objektivt forskellige situation i de medlemsstater, der har euroen som valuta, er det hensigtsmæssigt, at forpligtelsen til at fastlægge en sådan straffemyndighed kun gælder for de pågældende medlemsstater. Med henblik på retsforfølgning af de strafbare handlinger, der er fastlagt i artikel 3, stk. 1, litra a), og i artikel 3, stk. 2 og 3, når de vedrører artikel 3, stk. 1, litra a), samt anstiftelse af, medvirken og tilskyndelse til samt forsøg på at begå sådanne strafbare handlinger bør straffemyndighed ikke være underlagt en betingelse om, at handlingerne er strafbare på det sted, hvor de blev begået. Medlemsstaterne bør, når de udøver en sådan straffemyndighed, tage højde for, om de strafbare handlinger håndteres af strafferetssystemet i den stat, hvor de fandt sted, og bør overholde proportionalitetsprincippet, navnlig hvad angår domme afsagt af tredjelande for samme adfærd.

- (24) Hvad angår euroen, foregår identifikationen af falske eurosedler og -mønter centralt i henholdsvis de nationale analysecentre og de nationale møntanalysecentre, som er udpeget eller oprettet i medfør af forordning (EF) nr. 1338/2001. Det bør også være muligt at analysere, identificere og opspore falske eurosedler og -mønter under en igangværende retssag for at fremskynde opsporingen af kilden til fremstilling af falske penge i en given straffetlig efterforskning eller retsforfølgning og undgå, at flere af disse typer falske penge kommer i omløb, eller forhindre, at de fortsætter med at være i omløb, under overholdelse af princippet om adgang til en retfærdig og effektiv rettergang. Det ville medvirke til at fremme en effektiv bekæmpelse af falskmøntneri og samtidig øge antallet af videresendelser af beslaglagte falske penge under verserende straffesager bortset fra få undtagelser, hvor der kun gives adgang til falske penge. Generelt bør de kompetente myndigheder tillade fysisk videresendelse af de falske penge til de nationale analysecentre og de nationale møntanalysecentre. Under visse omstændigheder, f.eks. hvis kun nogle få falske sedler eller mønter udgør bevismaterialet i en straffesag, eller hvis fysisk videresendelse kan indebære risiko for, at bevismateriale, f.eks. fingeraftryk, destrueres, bør de kompetente myndigheder i stedet kunne beslutte at give adgang til sedlerne og mønterne.
- (25) Der er et behov for at indsamle sammenlignelige data om de strafbare handlinger, der er fastlagt i dette direktiv. For at få et mere fuldstændigt billede af problemet med falskmøntneri på EU-plan og derigennem bidrage til at formulere et mere effektivt svar bør medlemsstaterne sende Kommissionen de relevante statistiske data over antallet af strafbare handlinger vedrørende forfalskning af sedler og mønter og antallet af retsforfulgte og dømte personer.
- (26) For at forfølge målet om at bekæmpe forfalskning af eurosedler og -mønter bør indgåelse af aftaler med tredjelande, navnlig dem, der anvender euroen som valuta, forfølges efter de relevante traktatprocedurer.
- (27) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til frihed og sikkerhed, respekten for privatliv og familieliv, erhvervsfriheden, retten til at arbejde og friheden til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, uskyldsformodningen og retten til forsvar, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf samt retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse. Dette direktiv søger at sikre fuld overholdelse af disse rettigheder og principper og bør gennemføres i overensstemmelse hermed.
- (28) Dette direktiv har til formål at ændre og udvide bestemmelserne i rammeafgørelse 2000/383/RIA. Eftersom antallet af og indholdet i de ændringer, der skal foretages, er betydeligt, bør rammedirektivet af klarhedshensyn erstattes i sin helhed for de medlemsstater, der er bundet af det.
- (29) Målet for dette direktiv, nemlig at beskytte euroen og andre valutaer mod falskmøntneri, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkningerne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (30) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (31) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
- (32) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv fastsættes minimumsregler om afgrænsningen af strafbare handlinger og om sanktioner herfor i forbindelse med falskmøntneri vedrørende euroen og andre valutaer. Med direktivet indføres der desuden fælles bestemmelser med henblik på at styrke bekæmpelsen af disse strafbare handlinger og forbedre efterforskningen heraf og sikre bedre samarbejde mod falskmøntneri.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »penge«: sedler og mønter, der er lovligt i omløb, herunder eurosedler og -mønter, der er lovligt i omløb i henhold til forordning (EF) nr. 974/98
- b) »juridisk person«: enhver enhed, der har status som juridisk person i henhold til gældende ret, dog ikke stater eller offentlige organer i forbindelse med udøvelsen af offentligretlige beføjelser eller offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 3

Strafbare handlinger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende former for adfærd udgør strafbare handlinger, når de er begået forsætligt:
 - a) fremstilling eller forandring af penge i bedragerisk hensigt, uanset hvilke midler der anvendes
 - b) udgivelse af falske penge i bedragerisk hensigt
 - c) indførsel, udførsel, transport, modtagelse eller anskaffelse af falske penge med henblik på udgivelse og med viden om, at de er falske
 - d) fremstilling, modtagelse, anskaffelse eller besiddelse i bedragerisk hensigt af:
 - i) redskaber, genstande, IT-programmer og data og alle andre midler, som ifølge deres natur er bestemt til fremstilling af falske penge eller forandring af penge, eller
 - ii) sikkerhedselementer såsom hologrammer, vandmærker eller andre komponenter i penge, som skal beskytte mod forfalskning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede adfærd også er strafbar med hensyn til sedler eller mønter, som fremstilles eller er blevet fremstillet ved brug af lovlige faciliteter eller materialer i strid med de rettigheder eller betingelser, på grundlag af hvilke de kompetente myndigheder kan udstede sedler eller mønter.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i stk. 1 og 2 omhandlede adfærd også kan straffes i forbindelse med sedler og mønter, der endnu ikke er udstedt, men som er bestemt til at blive sat i omløb som lovligt betalingsmiddel.

Artikel 4

Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anstiftelse af, medvirken og tilskyndelse til de i artikel 3 omhandlede strafbare handlinger udgør en strafbar handling.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forsøg på at begå de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), b) eller c), artikel 3, stk. 2, eller artikel 3, stk. 3, i forbindelse med den i artikel 3, stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede adfærd er strafbart.

*Artikel 5***Sanktioner over for fysiske personer**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den adfærd, der er omhandlet i artikel 3 og 4, kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til adfærden og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra d), de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i forbindelse med den i artikel 3, stk. 1, litra d), omhandlede adfærd kan straffes med en maksimal sanktion, der giver mulighed for frihedsstraf.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 3, stk. 3, i forbindelse med den i artikel 3, stk. 1, litra a), omhandlede adfærd kan straffes med en maksimumstraf på mindst otte års fængsel.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b) og c), og artikel 3, stk. 3, i forbindelse med den i artikel 3, stk. 1, litra b, og c), omhandlede adfærd kan straffes med en maksimumstraf på mindst fem års fængsel.
5. For så vidt angår den strafbare handling, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), kan medlemsstaterne fastsætte andre strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning, end den, der er omhandlet i stk. 4 i nærværende artikel, herunder bøder og frihedsstraf, hvis de falske penge blev modtaget uden kendskab til, at de var falske, men videregivet med dette kendskab.

*Artikel 6***Juridiske personers ansvar**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, som for at skaffe dem vinding begås af en person, der handler enten på egen hånd eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, idet den pågældende har
 - a) bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
 - b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
 - c) beføjelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.
2. Medlemsstaterne sikrer, at en juridisk person kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i stk. 1 i denne artikel omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons beføjelser, at begå de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger for at skaffe den juridiske person vinding.
3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 i denne artikel udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger.

*Artikel 7***Sanktioner over for juridiske personer**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer, der drages til ansvar i henhold til artikel 6, kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og virker afskrækkende, hvilket skal omfatte strafferetlige eller andre bøder og kan omfatte andre sanktioner såsom:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn
- d) tvangsopløsning efter retskendelse
- e) midlertidig eller varig lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå den strafbare handling.

*Artikel 8***Straffemyndighed**

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastslå sin straffemyndighed med hensyn til de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, når

- a) den strafbare handling helt eller delvis er begået på dens område, eller
- b) gerningsmanden er statsborger i medlemsstaten.

2. Hver medlemsstat, der har euroen som valuta, træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, der er begået uden for dens område, i det mindste, når de vedrører euroen, og når

- a) gerningsmanden befinder sig på medlemsstatens område og ikke er blevet udleveret, eller
- b) der på medlemsstatens område er blevet opsporet falske eurosedler eller -mønter, som vedrører den pågældende strafbare handling.

Med henblik på retsforfølgning af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 3, stk. 2 og 3, når de vedrører artikel 3, stk. 1, litra a), samt anstiftelse af, medvirken og tilskyndelse til samt forsøg på at begå sådanne strafbare handlinger træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dens straffemyndighed ikke er betinget af, at handlingerne er strafbare på det sted, hvor de blev begået.

*Artikel 9***Efterforskningsmidler**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personer, enheder og tjenester, som er ansvarlige for efterforskning eller retsforfølgning af de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger, råder over effektive efterforskningsmidler såsom dem, der anvendes i forbindelse med organiseret kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet.

*Artikel 10***Pligt til at videresende falske sedler og mønter med henblik på analyse og opsporing**

Medlemsstaterne sikrer, at der under en straffesag uden ophold gives tilladelse til, at det nationale analysecenter og det nationale møntanalysecenter kan undersøge eurosedler og -mønter, som mistænkes for at være falske, med henblik på at analysere, identificere og opspore andre forfalskninger. De kompetente myndigheder videresender de nødvendige prøver hurtigst muligt og senest, når der er truffet en endelig afgørelse vedrørende straffesagen.

*Artikel 11***Statistikker**

Medlemsstaterne sender mindst hvert andet år Kommissionen data om antallet af de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger samt antallet af personer, der er blevet retsforfulgt og dømt for de i artikel 3 og 4 omhandlede strafbare handlinger.

*Artikel 12***Kommissionens rapportering samt evaluering**

Kommissionen forelægger senest den 23. maj 2019 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv. I rapporten skal det vurderes, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv. Rapporten ledsages om nødvendigt af et lovgivningsmæssigt forslag.

*Artikel 13***Erstatning af rammeafgørelse 2000/383/RIA**

Rammeafgørelse 2000/383/RIA erstattes herved, i henseende til de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, idet dette dog ikke berører medlemsstaternes forpligtelser for så vidt angår frister for gennemførelse af rammeafgørelse 2000/383/RIA i national ret.

For de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til rammeafgørelse 2000/383/RIA som henvisninger til nærværende direktiv.

*Artikel 14***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 23. maj 2016. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 15***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 16***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2014.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
D. KOURKOULAS
Formand

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 534/2014/EU

af 15. maj 2014

om makrofinansiel bistand til Den Tunesiske Republik

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 212,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Den Tunesiske Republik (herefter »Tunesien«) udvikles inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik (ENP). Euromedassocieringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Tunesien på den anden side ⁽²⁾ (herefter »associeringsaftalen mellem EU og Tunesien«) trådte i kraft den 1. marts 1998. Ifølge associeringsaftalen mellem EU og Tunesien tilenbragte Tunesien i 2008 afviklingen af tolden på industrivarer, hvorved Tunesien blev det første land beliggende i det sydlige Middelhavsområde, der indgik en frihandelsaftale med Unionen. Den bilaterale politiske dialog og det økonomiske samarbejde er blevet videreudviklet inden for rammerne af ENP-handlingsplaner, hvoraf den seneste dækker perioden 2013-2017.
- (2) Tunesiens økonomi er blevet hårdt ramt af de indenlandske hændelser i forbindelse med begivenhederne i det sydlige Middelhavsområde siden slutningen af 2010, kendt som »det arabiske forår«, og af den efterfølgende uro i området, navnlig i nabolandet Libyen. Disse begivenheder og det svage globale økonomiske klima, især recessionen i euroområdet, som er Tunesiens vigtigste handelsmæssige og finansielle partner, har haft meget negative virkninger for Tunesiens økonomi og har ført til en nedgang i væksten og skabt store eksterne og budgetmæssige finansieringsunderskud.
- (3) Efter at præsident Ben Ali blev afsat den 14. januar 2011, afholdt Tunesien sit første frie og demokratiske valg den 23. oktober 2011. Der blev herefter oprettet en national forfatningsgivende forsamling, og selv om den politiske overgang ikke har været problemfri, har de vigtigste politiske aktører gjort en fælles indsats for at gennemføre reformer med henblik på et fuldgældigt demokratisk system.
- (4) Den forfatning, som den tunesiske nationale forfatningsgivende forsamling har vedtaget, indebærer fremskridt hvad angår individuelle rettigheder og frihedsrettigheder samt ligestilling mellem mænd og kvinder, hvilket leder Tunesien i retning af demokrati og retsstatsprincippet.
- (5) Siden det arabiske forår begyndte, har Unionen ved forskellige lejligheder givet tilsagn om at ville støtte Tunesien i landets økonomiske og politiske reformproces. Dette tilsagn blev bekræftet i november 2012 i konklusionerne fra mødet i Associeringsrådet mellem Unionen og Tunesien. Unionens politiske og økonomiske støtte til Tunesiens reformproces er i overensstemmelse med Unionens politik over for det sydlige Middelhavsområde som fastsat i forbindelse med ENP.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.5.2014.

⁽²⁾ Euro-Middelhavs-aftale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side (EFT L 97 af 30.3.1998, s. 2).

- (6) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring, der blev vedtaget sammen med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 778/2013/EU ⁽¹⁾, bør makrofinansiel bistand fra Unionen være et ekstraordinært finansielt instrument til ubunden og uspecificeret betalingsbalancestøtte, hvis sigte er at genoprette en holdbar ekstern finansieringssituation for støttemodtageren, og som bør understøtte gennemførelsen af et politisk program, der indeholder stærke tilpasnings- og strukturreformforanstaltninger til forbedring af betalingsbalancesituationen, navnlig i løbet af programperioden, og styrke gennemførelsen af relevante aftaler og programmer med Unionen.
- (7) I april 2013 indgik de tunesiske myndigheder og Den Internationale Valutafond (IMF) en ikkeforebyggende treårig standbyaftale (herefter »IMF-programmet«) på 1 146 mio. SDR (særlige trækningsrettigheder) til støtte for Tunesiens økonomiske tilpasnings- og reformprogram. Formålet med IMF-programmet er i overensstemmelse med målsætningen for Unionens makrofinansielle bistand, nemlig at afhjælpe kortsigtede betalingsbalanceproblemer og gennemføre stærke tilpasningsforanstaltninger.
- (8) Unionen har under sit normale samarbejdsprogram stillet 290 mio. EUR til rådighed i gavebistand for perioden 2011-2013 til støtte for Tunesiens økonomiske og politiske reformdagsorden. Desuden er der under SPRING-programmet (støtte til partnerskaber, reformer og inklusiv vækst) bevilget 155 mio. EUR til Tunesien for perioden 2011-2013.
- (9) På grund af landets forværrede økonomiske situation og fremtidsudsigter anmodede Tunesien i august 2013 Unionen om makrofinansiel bistand.
- (10) Eftersom Tunesien er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, bør landet betragtes som berettiget til at modtage makrofinansiel bistand fra Unionen.
- (11) Da der stadig er et betydeligt resterende eksternt finansieringsunderskud på den tunesiske betalingsbalance, som overstiger de midler, der er stillet til rådighed af IMF og andre multilaterale institutioner, og på trods af Tunesiens gennemførelse af omfattende økonomiske stabiliserings- og reformprogrammer anses Unionens makrofinansielle bistand til Tunesien (herefter »Unionens makrofinansielle bistand«) under de nuværende ekstraordinære omstændigheder for at være et hensigtsmæssigt svar på Tunesiens anmodning om støtte til den økonomiske stabilisering i kombination med IMF-programmet. Unionens makrofinansielle bistand støtter Tunesiens økonomiske stabilisering og strukturreformdagsorden, idet den udgør et supplement til de midler, der stilles til rådighed som led i IMF's finansielle ordning.
- (12) Unionens makrofinansielle bistand bør sigte mod at støtte genoprettelsen af en holdbar ekstern finansieringssituation i Tunesien og derved støtte den økonomiske og sociale udvikling.
- (13) Fastsættelsen af beløbet for Unionens makrofinansielle bistand er baseret på en omfattende kvantitativ vurdering af Tunesiens resterende behov for ekstern finansiering og tager hensyn til landets evne til at finansiere sig selv med egne midler, navnlig med de internationale reserver, landet har til rådighed. Unionens makrofinansielle bistand bør supplere de programmer og midler, der stilles til rådighed af IMF og Verdensbanken. Fastsættelsen af bistandsbeløbet tager også højde for forventede finansielle bidrag fra multilaterale donorer og behovet for at sikre en retfærdig byrdefordeling mellem Unionen og andre donorer samt for den allerede eksisterende anvendelse af Unionens øvrige eksterne finansieringsinstrumenter i Tunesien og merværdien af Unionens samlede engagement.
- (14) Kommissionen bør sikre, at Unionens makrofinansielle bistand juridisk og indholdsmæssigt er i overensstemmelse med de vigtigste principper, mål og foranstaltninger, der træffes som led i de forskellige eksterne foranstaltninger og andre af Unionens relevante politikker.
- (15) Unionens makrofinansielle bistand bør støtte Unionens eksterne politik over for Tunesien. Kommissionens tjenestegrene og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør arbejde tæt sammen under hele den med makrofinansielle bistandsproces med henblik på at koordinere og sikre sammenhæng i Unionens udenrigspolitik.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 778/2013/EU af 12. august 2013 om yderligere makrofinansiel bistand til Georgien (EUT L 218 af 14.8.2013, s. 15).

- (16) Unionens makrofinansielle bistand bør understøtte Tunesiens tilslutning til fælles værdier med Unionen, herunder demokrati, retsstat, god regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne, bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom, samt landets tilslutning til principperne om åben, regelbaseret og fair handel.
- (17) Det bør være en forudsætning for at yde Unionens makrofinansielle bistand, at Tunesien respekterer effektive, demokratiske mekanismer, herunder et parlamentarisk flerpartisystem og retsstaten, samt sikrer respekt for menneskerettighederne. De specifikke målsætninger for Unionens makrofinansielle bistand bør samtidig styrke effektiviteten, gennemsigtigheden og ansvarligheden af de offentlige finansforvaltningssystemer i Tunesien og fremme strukturreformer, der har til formål at støtte en holdbar og inklusiv vækst, jobskabelse og finanspolitisk konsolidering. Kommissionen bør regelmæssigt føre kontrol med, at såvel forudsætningen opfyldes, som at disse målsætninger nås.
- (18) For at sikre, at Unionens finansielle interesser i forbindelse med dens makrofinansielle bistand beskyttes effektivt, bør Tunesien vedtage hensigtsmæssige foranstaltninger for at forebygge og bekæmpe svig, korruption og andre uregelmæssigheder i forbindelse med bistanden. Derudover bør det fastsættes, at Kommissionen gennemfører kontrol, og at Revisionsretten foretager den fornødne revision.
- (19) Unionens makrofinansielle bistand stilles til rådighed med forbehold af Europa-Parlamentets og af Rådets bemyndigelse.
- (20) Størrelsen af den hensættelse, der kræves til Unionens makrofinansielle bistand, bør være forenelig med budgetbevillingerne i den flerårige finansielle ramme.
- (21) Unionens makrofinansielle bistand bør forvaltes af Kommissionen. For at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet er i stand til at følge gennemførelsen af denne afgørelse, bør Kommissionen regelmæssigt informere dem om udviklingen i forbindelse med bistanden og forsyne dem med den relevante dokumentation.
- (22) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (23) Unionens makrofinansielle bistand bør knyttes til økonomisk-politiske betingelser, som nedfældes i et aftalememorandum. For at sikre ens gennemførelsesbetingelser, samt af effektivitetshensyn, bør Kommissionen gives bemyndigelse til at forhandle disse betingelser med de tunesiske myndigheder under tilsyn af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011. I henhold til nævnte forordning bør rådgivningsproceduren som hovedregel finde anvendelse i alle tilfælde, medmindre andet er fastsat i forordningen. I betragtning af den potentielt store betydning af bistand på mere end 90 mio. EUR vil det være hensigtsmæssigt, at undersøgelsesproceduren anvendes for transaktioner over denne tærskel. I betragtning af størrelsen af Unionens makrofinansielle bistand til Tunesien bør undersøgelsesproceduren finde anvendelse på vedtagelsen af aftalememorandummet og på enhver reduktion, suspendering eller annullering af bistanden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Unionen stiller makrofinansiel bistand til rådighed for Tunesien (»Unionens makrofinansielle bistand«) på højst 300 mio. EUR med henblik på at understøtte Tunesiens økonomiske stabilisering og reformer. Bistanden skal bidrage til at dække Tunesiens betalingsbalancebehov som angivet i IMF-programmet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

2. Hele Unionens makrofinansielle bistand ydes til Tunesien i form af lån. Kommissionen bemyndiges til på vegne af Unionen at låne de nødvendige midler på kapitalmarkederne eller fra finansielle institutioner med henblik på at udlåne dem til Tunesien. Lånene skal have en løbetid på højst 15 år.
3. Frigivelsen af Unionens makrofinansielle bistand forvaltes af Kommissionen i overensstemmelse med de aftaler eller overenskomster, der er indgået mellem IMF og Tunesien, og med de centrale principper og målsætninger i den økonomiske reform, som er fastlagt i associeringsaftalen mellem EU og Tunesien samt EU-Tunesien-handlingsplanen for 2013-2017 inden for rammerne af ENP. Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i Unionens makrofinansielle bistand, herunder udbetalingen heraf, og forsyner i god tid disse institutioner med den relevante dokumentation.
4. Unionens makrofinansielle bistand stilles til rådighed i to et halvt år fra den første dag efter ikrafttrædelsen af det aftalememorandum, der henvises til denne afgørelses artikel 3, stk. 1.
5. Sker der i løbet af den periode, hvor den makrofinansielle bistand udbetales, et afgørende fald i Tunesiens finansieringsbehov i forhold til de oprindelige fremskrivninger, reducerer Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 7, stk. 2, størrelsen af bistanden, eller suspenderer eller annullerer den.

Artikel 2

En forudsætning for at yde Unionens makrofinansielle bistand er, at Tunesien respekterer effektive, demokratiske mekanismer, herunder et parlamentarisk flerpartisystem og retsstaten, samt sikrer respekt for menneskerettighederne.

Kommissionen kontrollerer opfyldelsen af denne forudsætning gennem hele perioden for Unionens makrofinansielle bistand.

Denne artikel anvendes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427/EU ⁽¹⁾.

Artikel 3

1. Kommissionen aftaler efter undersøgelsesproceduren i artikel 7, stk. 2, med de tunesiske myndigheder klart definerede økonomisk-politiske og finansielle betingelser, der fokuserer på strukturreformer og sunde offentlige finanser, som Unionens makrofinansielle bistand skal være underlagt, og disse betingelser fastlægges i et aftalememorandum (»aftalememorandummet«), som omfatter en tidsramme for betingelsernes opfyldelse. De økonomisk-politiske og finansielle betingelser i aftalememorandummet skal være i overensstemmelse med de aftaler eller overenskomster, der henvises til i artikel 1, stk. 3, herunder de makroøkonomiske tilpasnings- og strukturreformprogrammer, som Tunesien gennemfører med støtte fra IMF.
2. Disse betingelser har især til formål at styrke effektiviteten, gennemsigtigheden og ansvarligheden i forbindelse med de offentlige finansforvaltningssystemer i Tunesien, blandt andet ved anvendelsen af Unionens makrofinansielle bistand. Fremskridt med hensyn til gensidig markedsåbning, udvikling af regelbaseret og fair handel samt andre prioriteringer i sammenhæng med EU's udenrigspolitik skal også tages i betragtning ved udarbejdelsen af de politiske foranstaltninger. Kommissionen fører regelmæssigt kontrol med fremskridt med hensyn til opfyldelsen af disse målsætninger.
3. De detaljerede finansielle betingelser for Unionens makrofinansielle bistand fastlægges i en låneaftale, der indgås mellem Kommissionen og de tunesiske myndigheder.
4. Kommissionen kontrollerer regelmæssigt, om betingelserne i artikel 4, stk. 3, fortsat er opfyldt, herunder om Tunesiens økonomiske politik er i overensstemmelse med målene for Unionens makrofinansielle bistand. I den forbindelse arbejder Kommissionen tæt sammen med IMF og Verdensbanken og, når det er nødvendigt, med Europa-Parlamentet og Rådet.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

Artikel 4

1. Kommissionen stiller Unionens makrofinansielle bistand til rådighed i tre lånerater under iagttagelse af betingelserne i stk. 3. Raternes størrelse fastlægges i aftalememorandummet.
2. Unionens makrofinansielle bistand stilles om fornødent til rådighed i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 ⁽¹⁾.
3. Kommissionen frigiver raterne under forudsætning af, at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) forudsætningen i artikel 2 er opfyldt
 - b) en kontinuerlig tilfredsstillende gennemførelse af et politisk program, der omfatter stærke tilpasnings- og strukturel reformforanstaltninger understøttet af en ikkeforebyggende IMF-kreditaftale, samt
 - c) gennemførelsen af de økonomisk-politiske og finansielle betingelser i aftalememorandummet inden for en nærmere angiven tidsfrist.

Anden rate må ikke udbetales tidligere end tre måneder efter frigivelsen af første rate. Tredje rate må ikke udbetales tidligere end tre måneder efter frigivelsen af anden rate.

4. Såfremt betingelserne i stk. 3 ikke opfyldes, skal Kommissionen midlertidigt suspendere eller annullere udbetalingen af Unionens makrofinansielle bistand. I sådanne tilfælde underretter den Europa-Parlamentet og Rådet om grunde til denne suspendering eller annullering.
5. Unionens makrofinansielle bistand udbetales til den tunesiske centralbank. Under iagttagelse af de bestemmelser, der fastlægges i aftalememorandummet, herunder en bekræftelse af de resterende budgetfinansieringsbehov, kan Unionens midler udbetales til det tunesiske finansministerium som den endelige modtager.

Artikel 5

1. Låntagnings- og långivningstransaktioner i forbindelse med Unionens makrofinansielle bistand gennemføres i euro med samme valørdato og må for Unionen ikke indebære nogen ændring af løbetiden eller udsætte den for eventuelle valutakurs- eller renterisici eller nogen anden kommerciel risiko.
2. Tillader omstændighederne det, og anmoder Tunesien herom, kan Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der i lånebetingelserne indføres en klausul om førtidig tilbagebetaling, og at betingelserne for låntagningstransaktionerne indeholder en tilsvarende klausul.
3. Tillader omstændighederne en forbedring af rentesatsen på lånet, og anmoder Tunesien herom, kan Kommissionen beslutte at refinansiere hele eller en del af sin oprindelige låntagning eller omlægge de tilsvarende finansielle betingelser. Refinansierings- eller omlægningstransaktioner skal foregå i overensstemmelse med stk. 1 og 4, og må ikke resultere i en forlængelse af løbetiden for de pågældende lån eller i en forhøjelse af restgælden på datoen for refinansieringen eller omlægningen.
4. Alle Unionens omkostninger, som vedrører de låntagnings- og långivningstransaktioner, der er omfattet af denne afgørelse, afholdes af Tunesien.
5. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i de transaktioner, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

Artikel 6

1. Unionens makrofinansielle bistand gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Gennemførelsen af Unionens makrofinansielle bistand er underlagt direkte forvaltning.
3. Det aftalememorandum og den låneaftale, der indgås med de tunesiske myndigheder, skal indeholde bestemmelser,
 - a) som sikrer, at Tunesien regelmæssigt kontrollerer, at midler modtaget fra Unionens almindelige budget er blevet anvendt efter hensigten, træffer passende foranstaltninger til at forebygge uregelmæssigheder og svig og tager om nødvendigt retlige skridt til at opnå tilbagebetaling af eventuelt misbrugte midler, der er udbetalt i henhold til denne afgørelse
 - b) som sikrer beskyttelse af Unionens finansielle interesser og navnlig fastlægger specifikke foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe svig, korruption og andre uregelmæssigheder, der kan påvirke Unionens makrofinansielle bistand, i henhold til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽³⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽⁵⁾
 - c) som udtrykkeligt bemyndiger Kommissionen, herunder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, eller dens repræsentanter til at foretage kontrol og inspektion på stedet
 - d) som udtrykkeligt bemyndiger Kommissionen og Revisionsretten til at foretage revision i og efter rådighedsperioden for Unionens makrofinansielle bistand, herunder dokumentrevision og revision på stedet, f.eks. operationelle vurderinger, og
 - e) som sikrer, at Unionen har ret til førtidig tilbagebetaling af lånet, hvis det konstateres, at Tunesien i forbindelse med forvaltningen af Unionens makrofinansielle bistand har været involveret i svig eller korruption eller andre illegale aktiviteter, som skader Unionens finansielle interesser.
4. Under gennemførelsen af Unionens makrofinansielle bistand overvåger Kommissionen ved hjælp af operationelle vurderinger, om Tunesien råder over fornuftige finansielle arrangementer, administrative procedurer samt interne og eksterne kontrolmekanismer, der er relevante for denne bistand.

Artikel 7

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

Artikel 8

1. Senest den 30. juni hvert år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne afgørelse i det foregående år, herunder en vurdering af denne gennemførelse. I rapporten
 - a) gennemgås de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af Unionens makrofinansielle bistand
 - b) vurderes Tunesiens økonomiske situation og udsigter samt fremskridt med at gennemføre de i artikel 3, stk. 1, omhandlede politiske foranstaltninger
 - c) redegøres der for forbindelsen mellem de økonomisk-politiske betingelser, der er fastlagt i aftalememorandummet, Tunesiens aktuelle økonomiske og finanspolitiske resultater og Kommissionens afgørelser om frigivelse af ratene af Unionens makrofinansielle bistand.
2. Senest to år efter udløbet af den rådighedsperiode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en efterfølgende evalueringsrapport, som vurderer resultaterne og effektiviteten af Unionens gennemførte makrofinansielle bistand, og i hvilket omfang den har bidraget til bistandens mål.

Artikel 9

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2014.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
D. KOURKOULAS
Formand

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE 2014/293/FUSP

af 15. april 2014

om undertegnelse og indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds deltagelse i Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 37, sammenholdt med artikel 218, stk. 5 og 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 8, stk. 3, i Rådets afgørelse 2013/34/FUSP af 17. januar 2013 om Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) ⁽¹⁾ fastsættes, at detaljerede ordninger vedrørende tredjestaters deltagelse fastlægges i aftaler, der indgås i henhold til artikel 37 i traktaten om Den Europæiske Union og efter proceduren i artikel 218 i traktaten om oprettelse af Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (2) Den 10. februar 2014 vedtog Rådet en afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds deltagelse i Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) (»aftalen«).
- (3) Aftalen bør godkendes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds deltagelse i Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) godkendes herved på Unionens vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Unionen.

⁽¹⁾ EUT L 14 af 18.1.2013, s. 19.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 15. april 2014.

For Rådet
C. ASHTON
Formand

OVERSÆTTELSE

AFTALE

mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds deltagelse i Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali)

DEN EUROPÆISKE UNION (»EU« eller »Unionen«),

på den ene side, og

DET SCHWEIZISKE FORBUND,

på den anden side,

i det følgende under ét benævnt »parterne«,

ER UNDER HENSYN TIL

- Rådets afgørelse 2013/34/FUSP af 17. januar 2013 om Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) ⁽¹⁾
- skrivelsen af 18. september 2013 fra chefen for Forbundsudenrigsministeriet i Det Schweiziske Forbund, hvori der tilbydes et bidrag til Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) begrænset til civil kapacitet
- Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse EUTM Mali/3/2013 af 12. november 2013 om accept af bidrag fra tredjelande til Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) ⁽²⁾
- Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse EUTM Mali/2/2013 af 12. november 2013 om nedsættelse af bidragyderkomiteén for Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) ⁽³⁾

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

*Artikel 1***Deltagelse i missionen**

1. Det Schweiziske Forbund tilslutter sig afgørelse 2013/34/FUSP og enhver anden afgørelse, hvorefter Rådet for Den Europæiske Union beslutter at forlænge EUTM Mali i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale og eventuelle nødvendige gennemførelsesarrangementer.
2. Det Schweiziske Forbunds bidrag til EUTM Mali berører ikke Unionens selvstændige beslutningstagning.
3. Det Schweiziske Forbund sikrer, at dets personel, der deltager i EUTM Mali, varetager sine opgaver i overensstemmelse med:
 - afgørelse 2013/34/FUSP og eventuelle senere ændringer
 - missionsplanen
 - gennemførelsesforanstaltningerne.

⁽¹⁾ EUT L 14 af 18.1.2013, s. 19.

⁽²⁾ EUT L 320 af 30.11.2013, s. 33.

⁽³⁾ EUT L 320 af 30.11.2013, s. 31.

4. Det personel, der af Det Schweiziske Forbund udsendes til missionen, udfører sine opgaver og handler udelukkende i EUTM Malis interesse.
5. Det Schweiziske Forbund underretter i god tid EU's øverstbefalende for missionen om eventuelle ændringer af dets deltagelse i missionen.

Artikel 2

Status for styrkerne

1. Status for det personel, som Det Schweiziske Forbund bidrager med til EUTM Mali, er underlagt aftalen undertegnet den 4. april 2013 mellem Den Europæiske Union og Republikken Mali om status i Republikken Mali for Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali) ⁽¹⁾ (»aftalen om styrkernes status«).
2. Med forbehold af aftalen om styrkernes status har Det Schweiziske Forbund jurisdiktion over sit personel, der deltager i EUTM Mali.
3. Det Schweiziske Forbund har ansvaret for at behandle klager fra eller vedrørende et medlem af sit personel i forbindelse med deltagelsen i EUTM Mali. Det Schweiziske Forbund har ansvaret for eventuelt at retsforfølge et medlem af sit personel eller at pålægge vedkommende en disciplinær sanktion efter sine egne love og forskrifter.
4. Parterne er enige om at frafalde alle erstatningskrav, bortset fra kontraktmæssige krav, mod hinanden for skade på, tab af eller ødelæggelse af aktiver, der ejes eller betjenes af en af parterne, som er opstået under udøvelsen af personellet's pligter i forbindelse med aktiviteter i henhold til denne aftale, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse.
5. Det Schweiziske Forbund forpligter sig til ved undertegnelsen af denne aftale at fremsætte en erklæring om frafald af krav mod enhver stat, der deltager i EUTM Mali.
6. Unionen forpligter sig til at sikre, at medlemsstaterne ved undertegnelsen af denne aftale fremsætter en erklæring om frafald af krav i forbindelse med Det Schweiziske Forbunds deltagelse i EUTM Mali.

Artikel 3

Klassificerede oplysninger

Aftalen mellem Det Schweiziske Forbund og Den Europæiske Union om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger ⁽²⁾ finder anvendelse i forbindelse med EUTM Mali.

Artikel 4

Kommandovej

1. Alt schweizisk personel, der deltager i EUTM Mali, forbliver under sine nationale myndigheders fulde kommando.
2. De nationale myndigheder overdrager den operative og taktiske kommando over og/eller kontrol med deres styrker og personel til den øverstbefalende for EU-missionen. Den øverstbefalende for EU-missionen kan delegere sin myndighed.
3. Det Schweiziske Forbund har samme rettigheder og pligter i forbindelse med den daglige styring af missionen som de deltagende EU-medlemsstater.
4. Den øverstbefalende for EU-missionen kan til enhver tid efter høring af Det Schweiziske Forbund anmode om, at Det Schweiziske Forbund trækker sit bidrag tilbage.
5. Det Schweiziske Forbund udpeger en højtstående repræsentant til at repræsentere sit nationale kontingent i EUTM Mali. Den højtstående repræsentant rådfører sig med den øverstbefalende for EU-missionen om alle forhold i forbindelse med missionen og er ansvarlig for den daglige disciplin i kontingentet.

⁽¹⁾ EUT L 106 af 16.4.2013, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 181 af 10.7.2008, s. 58.

*Artikel 5***Finansielle aspekter**

1. Det Schweiziske Forbund afholder alle udgifter i forbindelse med sin deltagelse i EUTM Mali.
2. Det Schweiziske Forbund betaler erstatning på de betingelser, der er fastsat i aftalen om styrkernes status, såfremt det kendes ansvarligt for at have påført fysiske eller juridiske personer fra den eller de stater, hvor missionen gennemføres, død, personskade, tab eller anden skade.
3. Unionen fritager Det Schweiziske Forbund for betaling af finansielle bidrag til de fælles udgifter til EUTM Mali.

*Artikel 6***Arrangementer til gennemførelse af aftalen**

De tekniske og administrative arrangementer, der er nødvendige for at gennemføre denne aftale, indgås mellem Unionens relevante myndigheder og Det Schweiziske Forbunds relevante myndigheder.

*Artikel 7***Manglende opfyldelse**

Hvis en af parterne ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til denne aftale, har den anden part ret til at opsige aftalen med en måneds varsel.

*Artikel 8***Bilæggelse af tvister**

Tvister om fortolkning eller anvendelse af denne aftale bilægges mellem parterne med diplomatiske midler.

*Artikel 9***Ikrafttræden og opsigelse**

1. Denne aftale træder i kraft på den første dag i den første måned, efter at parterne har underrettet hinanden om, at de har afsluttet de nødvendige interne procedurer.
2. Denne aftale anvendes midlertidigt fra datoen for dens undertegnelse.
3. Denne aftale forbliver i kraft, så længe Det Schweiziske Forbund bidrager til missionen.
4. Hver part kan opsige denne aftale med skriftligt varsel til den anden part. Aftalen ophører tre måneder efter datoen for dette varsel.

Udfærdiget i to eksemplarer i Bruxelles den otteogtyvende april to tusind og fjorten på engelsk.

For Den Europæiske Union

For Det Schweiziske Forbund

ERKLÆRINGER**EU-medlemsstaternes erklæring**

Når EU-medlemsstater anvender Rådets afgørelse 2013/34/FUSP af 17. januar 2013 om Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali), vil de, for så vidt deres nationale retssystem tillader det, bestræbe sig på i videst muligt omfang at frafalde erstatningskrav mod Det Schweiziske Forbund for personskade eller død blandt deres personel eller for tingsskade eller tab af materiel, der tilhører dem og benyttes af EUTM Mali, hvis sådan personskade, død, tingsskade eller tab

- er forvoldt af personel fra Det Schweiziske Forbund under udførelsen af dets opgaver i forbindelse med EUTM Mali, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse, eller
- er opstået under benyttelsen af materiel, der tilhører Det Schweiziske Forbund, såfremt dette materiel er benyttet i forbindelse med missionen, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse blandt EUTM Mali's personel fra Det Schweiziske Forbund under benyttelsen af dette materiel.

Det Schweiziske Forbunds erklæring

Når Det Schweiziske Forbund anvender Rådets afgørelse 2013/34/FUSP af 17. januar 2013 om Den Europæiske Unions militærmission for at bidrage til uddannelsen af Malis væbnede styrker (EUTM Mali), vil det, for så vidt dets nationale retssystem tillader det, bestræbe sig på i videst muligt omfang at frafalde erstatningskrav mod enhver anden stat, der deltager i EUTM Mali, for personskade eller død blandt dets personel eller for tingsskade eller tab af materiel, der tilhører det og benyttes af EUTM Mali, hvis sådan personskade, død, tingsskade eller tab

- er forvoldt af personel under udførelsen af dets opgaver i forbindelse med EUTM Mali, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse, eller
 - er opstået under benyttelsen af materiel, der tilhører stater, som deltager i EUTM Mali, såfremt dette materiel er benyttet i forbindelse med missionen, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse blandt EUTM Mali's personel under benyttelsen af dette materiel.
-

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 535/2014

af 20. maj 2014

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2014.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	AL	59,1
	MA	41,3
	MK	85,4
	TR	59,9
	ZZ	61,4
0707 00 05	AL	41,5
	MK	42,4
	TR	125,8
	ZZ	69,9
0709 93 10	TR	108,6
	ZZ	108,6
0805 10 20	EG	43,9
	IL	74,1
	MA	40,6
	TR	72,3
	ZA	53,8
	ZZ	56,9
0805 50 10	TR	98,1
	ZA	141,8
	ZZ	120,0
0808 10 80	AR	95,6
	BR	85,3
	CL	96,8
	CN	98,5
	MK	32,3
	NZ	141,6
	US	194,6
	UY	70,3
	ZA	99,1
	ZZ	101,6

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE 2014/294/FUSP

af 20. maj 2014

om ændring af afgørelse 2013/233/FUSP om Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, artikel 42, stk. 4, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 22. maj 2013 vedtog Rådet afgørelse 2013/233/FUSP ⁽¹⁾ om Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya). Afgørelse 2013/233/FUSP udløber den 21. maj 2015. Det finansielle referencegrundlag dækker perioden fra den 22. maj 2013 til den 21. maj 2014.
- (2) Afgørelse 2013/233/FUSP bør ændres for at forlænge den periode, der er dækket af det finansielle referencegrundlag, indtil den 21. maj 2015.
- (3) EUBAM Libya vil blive gennemført i en situation, som kan blive forværret og vil kunne hindre opfyldelsen af målene for Unionens optræden udadtil, jf. artikel 21 i traktaten —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Afgørelse 2013/233/FUSP ændres således:

1) Artikel 11, stk. 5, affattes således:

»5. Missionschefen sikrer beskyttelse af EU's klassificerede informationer i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2013/488/EU af 23. september 2013 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (*).

(*) EUT L 274 af 15.10.2013, s. 1.«.

2) Artikel 13, stk. 1, affattes således:

»1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUBAM Libya for perioden fra den 22. maj 2013 til den 21. maj 2014 udgør 30 300 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUBAM Libya for perioden fra den 22. maj 2014 til den 21. maj 2015 udgør 26 200 000 EUR.«

3) I artikel 15, stk. 1 og 2, erstattes henvisningen til »afgørelse 2011/292/EU« af henvisningen til »afgørelse 2013/488/EU«.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/233/FUSP af 22. maj 2013 om Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya) (EUT L 138 af 24.5.2013, s. 15).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2014.

For Rådet
A. KYRIAZIS
Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA